

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5340/2019
26.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из села ..., Град ..., чији је пуномоћник Слободан Павловић, адвокат из ..., против тужених ББ из села ..., Град ..., чији је пуномоћник Станиша Стаменковић, адвокат из ... и ... „ВВ“ АД ..., чији је пуномоћник Ксенија Димитријевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о предлогу туженог ББ за понављање поступка у предмету Основног суда у Врању П 2419/16, у седници одржаној 26.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСТУПАЈУ СЕ списи П 2419/16, Основном суду у Врању, преко Апелационог суда у Нишу, ради одлучивања о предлогу за понављање поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 2419/16 од 03.02.2017. године, ставом првим изреке утврђено је према туженима да су ништаве и без правне важности одредбе заложних изјава као извршних исправа, туженог ББ, оверених од стране Општинског суда у Врању под Ов.бр. 5639/09 од 12.08.2009. године и под Ов.бр. 5771/09 од 20.08.2009. године о заснивању и упису хипотеке на породичној стамбеној згради у ... уписана у листу непокретности бр. ... ЗКУЛ ..., означена у „В“ листу – 1. део, као породична стамбена зграда број 1, власништво тужиоца и то у делу који се односи на породичну стамбену зграду власништво тужиоца, спратности П+1, која се налази на делу к.п. бр. ..., у мерама и границама описаним у овом ставу изреке и у делу који се односи на део к.п. ... који служи редовној употреби означене зграде у власништву тужиоца, а у мерама и границама описаним у овом ставу изреке, што су тужени дужни да признају и о свом трошку изврше испис хипотеке код Службе за катастар непокретности са описаних непокретности, власништво тужиоца, а у случају да то тужени не учини извршиће се брисање хипотеке са описаних непокретности на основу пресуде о трошку тужених. Ставом другим изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда, а ставом трећим изреке обавезани су тужени да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3171/17 од 15.06.2017. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог ББ и потврђена је првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца усвојен ставом првим изреке првостепене пресуде, а тужилац обавезан да туженима исплати трошкове парничног поступка. Допунским решењем истог суда од 22.03.2018. године тужилац је обавезан да туженој „ВВ“ АД ... поред трошкова досуђених пресудом Апелационог суда у Нишу од 15.06.2017. године исплати још 57.600,00 динара.

Пресудом Врховног касационог суда Рев 4113/2018 од 31.10.2018. године, преиначена је пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 3171/17 од 15.06.2017. године са допунским решењем од 22.03.2018. године, тако што је одбијена жалба туженог ББ и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке, и одбијен захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка. Допунским решењем Врховног касационог суда Рев 4113/2018 од 10.04.2019. године обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове ревизијског поступка од 117.000,00 динара.

Тужени ББ поднео је 30.04.2019. године предлог за понављање поступка, позивајући се на одредбе члана 426. став 1. тачка 7, 8, 9. и 10. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.72/11 и 55/14). У предлогу је наведено да је 15.03.2019. године сазнао за пресуду Врховног касационог суда Рев 4113/2018 од 31.10.2018. године, на који начин је стекао могућност да у складу са одредбом члана 426. став 1. тачка 7, 9. и 10. ЗПП, поднесе предлог за понављање поступка, с обзиром да већ постоји поравнање у другом предмету којим је решен спор на другачији начин, те да се ради о пресуђеној ствари о којој суд који одлучује по овом захтеву мора да води рачуна по службеној дужности.

После разматрања списка, Врховни касациони суд налази да је предмет потребно уступити првостепеном суду ради одлучивање о предлогу туженог за понављање поступка.

Наиме, поступак чије се понављање тражи, покренут је тужбом поднетом 28.02.2014. године, а правноснажно је окончан доношењем пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3171/17 од 15.06.2017. године, па је поступак у тој правној ствари спроведен по одредбама Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.72/11 и 55/14). Поступак по предлогу за понављање правноснажно окончаног поступка спроводи се по одредбама Закона који је важио у време вођења поступка чије се понављање предлогом тражи, па се у конкретном случају, имају применити одредбе Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.72/11 и 55/14).

Разлози за понављање поступка прописани су чланом 426. наведеног Закона о парничном поступку, којим је, тачком 7. прописано да се поступак може поновити ако странка стекне могућност да употреби правноснажну одлуку суда која је раније међу истим странкама донета о истом захтеву; тачком 9. ако је

накнадно пред надлежним органом на другачији начин правноснажно, односно коначно решено претходно питање (члан 12) на коме је судска одлука заснована, а тачком 10. истог члана ако странка сазна за нове чињенице или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих је за странку могла да буде донета повољнија одлука да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку.

Одредбом члана 432. став 1. ЗПП прописано је да по одржаном рочишту за расправљање о предлогу, првостепени суд доноси одлуку о предлогу, осим ако се разлог за понављање поступка односи искључиво на поступак пред судом вишег степена (члан 433).

Тужени као разлог за понављање поступка истиче да постоји поравнање у другом предмету којим је решен спор на другачији начин, те да се ради о пресуђеној ствари о којој суд који одлучује по овом захтеву мора да води рачуна по службеној дужности, те да наведено представља разлоге прописане чланом 426. тачка 7, 9. и 10. Закона о парничном поступку.

Имајући ово у виду, произлази да се разлог за понављање поступка не односи искључиво на поступак пред ревизијским судом, па је потребно да најпре првостепени суд, применом члана 432. став 1. ЗПП, донесе одлуку којом ће одлучити о предлогу туженог, односно одлуку којом ће одлучити о испуњености услова из члана 426. тачка 7, 9. и 10. ЗПП, за понављање поступка.

Како је првостепени суд пропустио да поступи на овај начин, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић